

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 398

гр. Варна, 15.07.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Мария Кр. Маринова Въззивно частно гражданско дело № 20223000500316 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.274 и сл. от ГПК.Образувано по подадена частна жалба от Д. СТ. Д. против определение № 175/19.05.2022г., постановено по в.гр.д.№134/22г. по описа на РОС, с което е оставена без разглеждане подадената от Д. СТ. Д. жалба срещу действия на ЧСИ О=Р=, рег.№876, по изп.д. №20218760400241 на същия ЧСИ срещу изп. лист №376/26.02.2020 г. и изп. лист №260652/29.04.2021г. на РС-Шумен, получени с ПДИ изх.№30714/29.12.2021г., като недопустима и е прекратено производството по делото.В жалбата се твърди, че определението е неправилно по изложените в същата подробни съображения.Претендира се да бъде отменено и делото върнато на РОС за продължаване на съдопроизводствените действия по подадената жалба.

Въззиваемата страна „Агенция за събиране на вземания“ЕАД, гр.София в депозирания отговор по жалбата в срока по чл.276, ал.1 от ГПК чрез процесуалния си представител ю.к. И.Н. поддържа становище за нейната неоснователност и моли обжалваното определение да бъде потвърдено.Претендира разноси.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства и приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от процесуално легитимирана страна и против

подлежащ на обжалване пред настоящата инстанция акт - чл.274, ал.1, т.1 от ГПК, вр. т.2 от ТР №3/12.07.2005г. на ОСГТК на ВКС.Същата е допустима.Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения.

Производството по в.гр.д.№134/22г. по описа на РОС е образувано след изпращане по реда на чл.23, ал.3 от ГПК за разглеждане на в.гр.д.№114/22г. по описа на ШОС.Последното е било образувано по подадената от Д. СТ. Д. жалба вх.№01796/18.01.2022г./по описа на ЧСИ, първоначално подадена до ШОС с вх.№170/14.01.2022г., а идентична и до ЧСИ с вх. №01416/13.01.2022г./ против действия на ЧСИ О=P=, рег.№876, район на действие ОС-Шумен, по изп.д. №20218760400241 във връзка с предприето изпълнение по изп.лист №376/26.02.2020г. и изп.лист №260652/29.04.2021г., двата, издадени по гр.д.№1334/18г. по описа на ШРС.Счита се, че неправилно се предприема принудително изпълнение до преди постановяването на решение по т.д.№2/18г. на ОСГТК на ВКС, до постановяването на което е спряно ч.гр.д.№2718/20г. по описа на ВКС, образувано по подадена от страната частна жалба против разпореждане за връщане на нейна частна касационна жалба против определение на ВАпС по ч.т.д.№77/20г., с което е било потвърдено разпореждане на ТОС, с което е върната касационната жалба на Д. СТ. Д. и В. П. Д. против постановено решение по в.гр.д.№252/19г. по описа на ШОС, с което е потвърдено изцяло решението, постановено по гр.д.№1334/18г. по описа на ШРС, въз основа на което решение и след като е прието, че е влязло в сила, са издадените горесцитираните изп.листи за части от вземанията на „Агенция за събиране на вземания“ЕАД по договор за потребителски кредит №2355724/21.07.2016г. и за съдебно-деловодни разноси по делата.

Въззиваемата страна „Агенция за събиране на вземания“ЕАД в депозираното писмено възражение по жалбата в срока по чл.436, ал.3 от ГПК чрез процесуалния си представител ст.ю.к. А.Апостолов поддържа становище за нейната недопустимост и моли да бъде оставена без разглеждане.

ЧСИ е депозирал мотиви по обжалваните действия.

За да прекрати производството по подадената жалба, РОС е приел, че същата е насочена против неподлежащи на самостоятелно обжалване действие на ЧСИ.

Изп.дело №20218760400241 е образувано първоначално/на 01.04.2021г./

въз основа на изпълнителен лист №1114/07.08.2020г., издаден по гр.д. №1333/18г. по описа на ШРС, с който длъжниците Д. СТ. Д. и В. П. Д. са осъдени да заплатят на „Агенция за събиране на вземания“ЕАД посочените в листа суми, представляващи част от дължими суми по договор за потребителски кредит №2355724/21.07.2016г.

С молба от 26.11.2021г. вискателят е искал по същото дело да се присъединят за събиране и вземанията му против същите длъжници по представените с молбата изп.лист №376/26.02.2020г. и изп.лист №260652/29.04.2021г., двата, издадени по гр.д.№1334/18г. по описа на ШРС, с който длъжниците Д. СТ. Д. и В. П. Д. са осъдени да заплатят на „Агенция за събиране на вземания“ЕАД посочените в листа суми, представляващи друга част от дължими суми по договор за потребителски кредит №2355724/21.07.2016г., което искане е уважено и на 29.12.2021г. са изпратени до длъжниците ПДИ за присъединените за събиране вземания на същия вискател по двата нови изпълнителни листа, получени на 06.01.2022г.

В нормите на чл.435, ал.2 и ал.3, чл.462, ал.2 и чл.521, ал.3 от ГПК са лимитативно изброени действията на съдебния изпълнител в изпълнителното производство, които длъжникът разполага с правото да обжалва, съответно не е предвидена възможност за общо обжалване на всички извършени действия от СИ.Изпращането на ПДИ не съставлява самостоятелно подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, поради което така подадената жалба е недопустима.Извън горното и съдебният изпълнител не може да извършва проверка дали действително вискателят правилно се е снабдил или не с представените по делото изпълнителни листи, т.е. дали има вземания по влезли в сила или подлежащи на предварително изпълнение съдебни актове или такива не са налице, в каквато насока са съжденията на жалбоподателя, като същите могат да бъдат предмет на проверка в производство по чл.407 от ГПК/каквото и жалбоподателят е инцирал/.Следва да се посочи, че дори и да бъде прието, че подадената от страната касационна жалба не е върната с влязъл в сила съдебен акт/предвид спряното производство по ч.гр.д. №2718/20г. по описа на ВКС, което предстои да бъде възобновено предвид постановяването на ТР №2/2018г. от 23.06.2022г. по т.д.№2/18г. на ОСГТК на ВКС/, то, видно от разпоредбата на чл.282, ал.1 от ГПК подаването на касационна жалба не спира автоматично изпълнението на въззивното осъдително решение.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената от страната жалба, като насочена против неподлежащо на самостоятелно обжалване действие, е недопустима, съответно образувано производство по същата пред РОС подлежи на прекратяване, поради което обжалваното определение, като правилно следва да бъде потвърдено.

На осн. чл.78, ал.3 от ГПК и направеното искане на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени разноски. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, което съдът на осн. чл.78, ал.8, вр. чл.25а, ал.3 от НЗПП определя в размер на 50лв.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 175/19.05.2022г., постановено по в.гр.д. №134/22г. по описа на РОС.

ОСЪЖДА Д. СТ. Д., ЕГН *****, да заплати на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК 203670940, сумата от 50лв., представляваща съдебно-деловодни разноски, на осн. чл.78, ал.3, вр. ал.8 от ГПК.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____